

gjøse Tro, kunde og skulde, med fuld Gyl-
dighed i alle borgerlige Retsforhold, stiftes
paa en af Staten anordnet Maade, medens
det blev en for saa vidt frivillig Sag for
de paagældende Ægtefæller, hvorvidt de til
Fyldestgørelse af deres egen religiøse Trang
og af de Fordringer, som i den Henseende
maatte stilles af Kirken eller de forestellige
Religionsforsamfund, hvortil de hører, des-
foruden vilde lade Ægtefælsbetingel-
sen. Ved Siden af denne Betragtning —
som Mindretallet allerede gjorde gældende
i Kirkekommissionen af 1868 — maa det
imidlertid, som ogsaa da erkendt, nøje over-
vejes, om Tiden for en dertil sigtende Re-
form virkelig allerede er kommen. Og først
maa det da spørges, om ikke den almindelige
Følelse i Befolkningen fremdeles er saa
stærkt bunden af den fra Barndommen til-
vante Opfattelse af Bølsens væsentlig reli-
giøse Karakter, at dens store Flertal vilde,
om ikke forarges, saa dog føle Misfor-
nøjelse med, at Ægtefælsindgaaelsen i første
Række blev gjort til en borgerlig Handling.
Men uagtet det kunde synes, at der nu,
mere end den Gang, turde paaregnes at
være større Klarhed til Stede med Hensyn
til Betydningen af den omhandlede Reform,
er Mindretallet dog tilbøjeligt til at mene,
at der i denne Henseende ikke er sket nogen
væsentlig Forandring eller Udvikling i den
store Masse af det danske Folk.

For at Sagen tør siges at være moden,
maa det dernæst formentlig kræves, at man
er naaet nogenlunde til Klarhed om, paa
hvilken Maade Reformen eventuelt bør
gennemføres, navnlig saavel med Hensyn til
den borgerlige Ægtefæls-Indgaaelse som
oder for Spørgsmaalet om en efterfølgende
kirkelig Indvielse. Naar man ser hen til det
foreliggende Lovforslag og de mange dertil
knyttede Ændringsforslag, forekommer det
imidlertid Mindretallet, at saadan Klarhed,
eller blot en almindelig overensstemmende
Opfattelse i den antydede Retning, ikke tør
siges at være til Stede. Hvad den borger-
lige Ægtefæls-Indgaaelse angaar, skal
Mindretallet, uden at gaa nærmere ind paa
Enkeltheder, indskrænke sig til at bemærke,
at det formentlig af flere Grunde vilde være

mislikt at henlægge det uundværlige Til-
syn med de lovforefættede Ægtefælsbetingel-
sens Tilstedeværelse og med Sagttagelsen af
de behørigs Formaliteter m. m., saaledes
som det er foreslaaet, uden for Byerne i
Reglen til Sognefogederne eller, som et bor-
gerligt Ombud, til saakaldte Ægtefælsfor-
standere. Mindretallet kan paa dette
Punkt for en stor Del henholde sig
til det første Mindretals Udtalelser,
men skal i Forbindelse hermed særlig frem-
hæve, at det er en Sag af den største Be-
tydning, at der haves og bevares fuldstæn-
dige, paalidelige og let tilgængelige Registre
over Fødsler, Daab, Konfirmationer, Ægte-
fælsbetingelser og Dødsfald. Allerede
af dette Hensyn vilde det være heldigt, om
man med fornødne Bømpelser kunde beholde
de nuværende Kirkebøger som Ægtefæls-
bøger og i Forbindelse dermed lade det være
Præsten, der ogsaa i Fremtiden som Stats-
embedsmand besørge det fornødne til Ægte-
fælsbetingelsens borgerlige Stadsfæstelse. Men ogsaa
af anden Grund turde det maaske være an-
befalelsesværdigt (saaledes som det i Kirkekom-
missionen foresloges af Bloug og Termanen)
at lade Ægtefæls-Indgaaelse ske for Præsten.
Ganske sikkert har der været og vil der
sikkert blive rejst Indvendinger herimod,
men det turde dog være et Spørgsmaal, om
ikke en saadan Ordning alligevel vilde blive
den, der ikke blot vilde vise sig at være den
praktisk set mest hensigtsmæssige, men tillige
den, som mindst vilde vække Anstød hos de
mange, der fra Begyndelsen vilde hilse den
heromhandlede Reform med Tvivl for ikke
at sige Misfornejelse.

Spørgsmaalet herom fører imidlertid
ind paa den anden Side af Sagen, nemlig
Ordningsen med Hensyn til Forholdet over
for Kirken. Det turde i og for sig være
naturligt, at den kirkelige Opfattelse kom til
at øve Indflydelse ved Afgørelsen af det
Spørgsmaal, om det ved Lov skal paa-
lægges Præsterne at foretage det fornødne
med Hensyn til den borgerlige Ægtefæls-
Indgaaelse; men klart synes det at være,
at det derefter fremtrædende Spørgsmaal,
hvorledes der skal forholdes med Hensyn til
en efterfølgende kirkelig Indvielse, om